

Sygnatura akt VI RC 199/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2014 roku

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. Wydział VI Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Męczkowska

Protokolant: Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. w Warszawie

sprawy z powództwa małoletniej **B. F.**, reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego – matkę **I. P.**

przeciwko **T. F.**

o alimenty

1 zasądza alimenty od pozwanego T. F. na rzecz małoletniej córki B. F., urodzonej w dniu (...) w kwocie 800 (osiemset) złotych miesięcznie, płatne z góry, do 15 dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniej I. P. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 1 kwietnia 2014 roku;

2 oddala powództwo w pozostałej części;

3 nakazuje pobrać od pozwanego T. F. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem nie uiszczonej opłaty sądowej, przejmując koszty sądowe w pozostałym zakresie na rachunek Skarbu Państwa;

4 zasądza od pozwanego T. F. na rzecz małoletniej powódki B. F. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową I. P. kwotę 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w części, zaś w pozostałym zakresie koszty zastępstwa wzajemnie znosi;

5 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w pkt 1.

Sygn. akt VI RC 199/14

UZASADNIENIE

W dniu 05 maja 2014 r. (data prezentaty) małoletnia B. F., reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego I. P. złożyła pozew przeciwko T. F., w którym wniosła o zasądzenie na jej rzecz alimentów w wysokości 900 złotych w stosunku miesięcznym, płatnych do dziesiątego dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 01 kwietnia 2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko strona powodowa podniosła, że pozwany jako ojciec jest zobowiązany ponosić koszty utrzymania i wychowania dziecka. Ponadto wskazała, że prawie cały ciężar utrzymania i wychowania córki spoczywa na matce, która obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim. Pozwany przy tym neguje wysokość kosztów utrzymania B. F., zaś zadeklarowana przez niego kwota 600 złotych miesięcznie nie koresponduje z jej usprawiedliwionymi potrzebami.

W odpowiedzi na pozew pozwany T. F. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 600 złotych miesięcznie jako bezzasadnego. Pozwany podniósł, że zadeklarował chęć płacenia alimentów w kwocie 600 złotych miesięcznie, jak

również, że proponował matce dziecka większą pomoc w opiece nad dzieckiem oraz wspólne zamieszkanie. Wskazał przy tym, że sumiennie wywiązuje się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego oraz dodatkowo przekazuje na rzecz córki zarówno środki pieniężne, jak i rzeczowe. T. F. zakwestionował część wskazanych przez matkę małoletniej B. F. wydatków, uznając je za zawyżone i nie służące do zaspokajania potrzeb trzymiesięcznego dziecka.

W toku postępowania strona powodowa zmodyfikowała powództwo i rozszerzyła żądanie zasądzenia na jej rzecz alimentów w kwocie 1000 złotych miesięcznie, wskazując na rosnące potrzeby małoletniej B. F. oraz wydatki związane z dolegliwościami zdrowotnymi małoletniej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletnia B. F., urodzona (...) jest dzieckiem I. P. oraz T. F., pochodzącym z ich nieformalnego związku.

Małoletnia B. F. zamieszkuje wraz z matką w mieszkaniu stanowiącym własność I. P.. Mieszkanie o powierzchni 89 m² położone jest w W. przy ul. (...). Matka małoletniej ma 34 lata, z wykształcenia jest psychologiem, zdobyła również tytuł magistra administracji państwowej. Od dnia 01 marca 2013 r. zatrudniona jest w pełnym wymiarze godzin w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku HR Business (...). Osiąga z tytułu wykonywanej przez siebie pracy średni miesięczny dochód w kwocie 6000 złotych, natomiast w marcu 2014 r. wypłacona została jej premia uznaniowa w wysokości 14 002,54 złotych. (dowód – zaświadczenie z dnia 17 kwietnia 2014 r. k. 4, przesłuchanie strony powodowej k. 117)

T. F. ma 30 lat, zamieszkuje w W. przy ul. (...) w mieszkaniu o powierzchni 39 m². Obecnie zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony na stanowisku koordynatora projektu. Średnie wynagrodzenie T. F. z ostatnich 6 miesięcy od 01 listopada 2013 r. do 30 kwietnia 2014 r. ukształtowane było w wysokości 5912,31 złotych. Dodatkowo posiada on zobowiązania, które określił na łączną kwotę ok. 3980 złotych. Na powyższe zobowiązania składają się raty z tytułu spłaty kredytu hipotecznego, kredytów konsumpcyjnych, karty kredytowej, a także wydatki związane z opłatami eksploatacyjnymi za mieszkanie oraz samochód. (dowód – zaświadczenie z dnia 02 czerwca 2014 r. k. 92, przesłuchanie strony pozwanej k.126-126)

T. F. począwszy od marca 2014 r. (miesiąca narodzin B. F.) przekazywał na jej rzecz środki rzeczowe, jak też od kwietnia 2014 r. regularnie dokonuje wpłat kwot po 600 złotych miesięcznie na poczet utrzymania swojej córki. (dowód – przesłuchanie strony pozwanej k. 126, potwierdzenia transakcji k. 31-45, 47). Dodatkowo przekazał kwotę 250 złotych na szczepienie małoletniej. (dowód – przesłuchanie strony powodowej k. 118, przesłuchanie strony pozwanej k.125)

I. P. przebywa do dnia 10 września 2014 r. na urlopie macierzyńskim. Następnie do 13 marca 2015 r. zamierza przebywać na urlopie rodzicielskim, przez co jej miesięczne wynagrodzenie zmaleje do kwoty 3500 złotych. (dowód – przesłuchanie strony powodowej k. 118)

I. P. sprawuje osobista opiekę nad małoletnią B. F., u której zdiagnozowane zostało atopowe zapalenie skóry. Ojciec dziecka T. F. utrzymuje nieregularne kontakty z małoletnią. Ponadto regularnie wpłaca na poczet jej utrzymania kwotę 600 złotych miesięcznie. (dowód – przesłuchanie strony powodowej k. 118, przesłuchanie strony pozwanej k. 126, dowód zaświadczenie lekarskie k. 99)

Matka małoletniej B. F. początkowo określiła miesięczne koszty utrzymania dziecka na kwotę 1505 złotych. (szczegółowe wyliczenie k. 2). Następnie wskazała, że wzrosły one do kwoty 1900 złotych. (szczegółowe wyliczenie k. 97-98)

Sąd doszedł do przekonania, że wskazane koszty te zostały zawyżone i poczynił własne ustalenia w sprawie, określając koszt utrzymania małoletniej B. F. na kwotę ok. 1380 złotych w stosunku miesięcznym. Na powyższe zdaniem sądu składają się: udział w opłatach za mieszkanie – 425 złotych; abonament medyczny - 77 złotych; zakup pieluch – 200 złotych; leki, opieka medyczna - 200 złotych; środki pielęgnacji - 230 złotych, odzież, obuwie – 200 złotych oraz zabawki – 50 złotych. Należy przy tym wskazać, że koszty w postaci utrzymania mieszkania, abonamentu

medycznego oraz wydatków na pieluchy w łącznej kwocie ok. 700 złotych nie zostały zakwestionowane przez T. F., Sąd przy tym nie dostrzegł powodów, dla których miałby podważyć powyższe wyliczenie z urzędu. Odnosząc się zaś do przedstawionych przez stronę powodową wydatków na środki pielęgnacji, w tym drobne akcesoria, sąd uznał wydatki te za zawyżone. Oczywiście z uwagi na zdiagnozowane u B. F. atopowe zapalenie skóry należy uznać, że koszty jej pielęgnacji są wyższe niż u przeciętnego jej rówieśnika, jednakże w ocenie Sądu nie odpowiadają one rzeczywistym potrzebom dziecka. Przy tym nie sposób się zgodzić ze stroną powodową, że konieczny i niezbędny jest zakup w każdym miesiącu dwóch smoczków, które 6 miesięczne dziecko gubi podczas spacerów. Powyższe nie odpowiada zasadom doświadczenia życiowego, gdyż dziecko w wieku B. F. nie jest w stanie zgubić jakiegokolwiek przedmiotu, tym bardziej, że ma ono ograniczone zdolności motoryczne. Dodatkowo należy wskazać, że przedmioty w postaci butelek służą do wielokrotnego użytku, tym bardziej nie jest zasadny ich comiesięczny zakup. Sąd zakwestionował również wydatki wskazane przez stronę powodową, a związane z koniecznością ponoszenia kosztów opieki medycznej w wysokości 230 złotych miesięcznie. Co prawda Sąd dostrzega konieczność częstszych wizyt dziecka u specjalisty w związku z dolegliwościami na które cierpi, jednak należy podkreślić, że matka dziecka wykupiła dla niego abonament na usługi medyczne, a przy tym nie uzasadniła, dlaczego istnieje konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów leczenia B. F., poza wykupionym abonamentem. Zdaniem Sądu wydatki ponoszone w związku ze szczepieniami dziecka są wydatkami jednorazowymi, zatem nie powinny być one uwzględnione w comiesięcznym zestawieniu kosztów. Nie można przy tym nie zauważyć, że ojciec dziecka T. F. dokonał opłaty jednego szczepienia, jak również wyraził gotowość ponoszenia połowy kosztów z nimi związanych. Sąd nie podzielił również zdania strony powodowej w zakresie wysokości wydatków na zabawki dla dziecka w kwocie 100 złotych w stosunku miesięcznym i uznał, że określenie tych wydatków na poziomie 50 złotych miesięcznie będzie wystarczające dla zaspokojenia potrzeb sześciomiesięcznego dziecka, nawet przy założeniu, że zabawki ulegają zniszczeniu oraz konieczna jest ich wymiana wraz ze wzrostem dziecka. Większe akcesoria w postaci fotelika, wózka, pościeli, otulacza zostały przy tym już zakupione zarówno przez przedstawicielkę ustawową, jak też pozwanego, a stanowią one jednorazową wyprawkę dla dziecka. Wobec powyższego zdaniem Sądu brak było podstaw do uwzględnienia tych poniesionych już wydatków do miesięcznych kosztów utrzymania dziecka. Wymienione przedmioty należą do tych, których zakup nie jest dokonywany co miesiąc, a nawet corocznie, dlatego też Sąd pominął wskazaną przez przedstawicielkę ustawową kwotę ich zakupu określając miesięczne koszty niezbędnego utrzymania dziecka.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności twierdzeniach i oświadczeniach stron zawartych w pismach procesowych i zeznaniach złożonych przed sądem.

Zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej – I. P. - sąd ocenił jako wiarygodne, spójne i logiczne, z tym jednak zastrzeżeniem, że ww. częściowo wskazała na zawyżone koszty utrzymania dziecka. Określenie miesięcznych wydatków związanych z zaspokojeniem niezbędnych potrzeb B. F. na kwotę ok. 1900-2000 złotych w ocenie Sądu jest niewiarygodne i w części, w jakiej przekracza kwotę ok. 1380 złotych, nie odpowiada zasadom doświadczenia życiowego, nawet przy założeniu, że małoletnia z uwagi na problemy zdrowotne wymaga szczególnej opieki, z którą to związane są wyższe koszty.

Zeznania T. F., złożone w toku przedmiotowego postępowania, zdaniem Sądu są prawdziwe i szczerze, przy tym są one wolne od sprzeczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność. Podkreślić należy, że T. F. na poparcie swoich twierdzeń przedstawił dowody, które pozwoliły na dokładne określenie jego sytuacji majątkowej, w tym posiadanych zobowiązań finansowych.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo małoletniej B. F., reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową I. P. częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów

jego utrzymania i wychowania. W stanie faktycznym przedmiotowej sprawy poza sporem pozostawała okoliczność, iż pozwany T. F. jako ojciec małoletniej B. F. jest zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na rzecz ww.

Przy tym dyspozycja art. 135 § 1 k.r.o. wskazuje, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W świetle ugruntowanych poglądów doktryny usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu itp. Kwestia owych potrzeb jest sprawą indywidualną, zależną od wielu czynników i w każdej sprawie wymaga indywidualnego rozpatrzenia. Przy tym zgodnie przyjmuje się, że zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka powinien być ustalony w taki sposób, aby w razie ich zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców. Odnosząc się zaś natomiast do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego alimentacyjnie, należy wskazać, że wyznaczone są one w istocie sytuacją majątkową zobowiązanego. Jednakże sąd, orzekając o wysokości alimentów, uwzględnia nie tylko osiągnięte dochody, ale i możliwości zarobkowe zobowiązanego, czyli kwoty jakie uzyskiwałby, gdyby swoje możliwości zarobkowe wykorzystywał w pełni. Podkreślić należy, że możliwości takie uwarunkowane są przede wszystkim wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka oraz innymi czynnikami (H. Dolecki, Komentarz do art. 135 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, LEX 86680).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy w pierwszej kolejności należało określić katalog potrzeb małoletniej B. F., a następnie wskazać na koszt zaspokojenia powyższych potrzeb. Sąd dokonując analizy materiału dowodowego w zasadzie nie zakwestionował przedstawionych przez I. P. potrzeb małoletniej, poza kosztami zakupu większych akcesoriów, które to koszty zostały częściowo poniesione przez rodzinę zobowiązanego oraz przedstawicielkę ustawową powódki. Zauważyć ponadto należy, że pozwany T. F. również nie negował potrzeb swojego dziecka. Odnosząc się zaś do kosztów zaspokojenia powyższych potrzeb, Sąd, co zostało opisane powyżej, nie podzielił w pełni zaprezentowanych przez matkę uprawnioną wydatków. Sąd doszedł do przekonania, że wskazane koszty zostały zawyżone i poczynił własne ustalenia, określając ich wysokość na kwotę ok. 1380 złotych w stosunku miesięcznym (szczegółowe wyliczenia zawarte zostały w poprzedniej części uzasadnienia).

W przedmiotowej sprawie Sąd nie miał wątpliwości, że pozwany jest w stanie łożyć na rzecz swojej córki ponad deklarowane 600 złotych. Sytuacja majątkowa T. F. jest zadowalająca. Co prawda posiada on liczne zobowiązania finansowe, jednakże osiągnięte przez niego zarobki pozwalają na bieżące wywiązywanie się z zaciągniętych zobowiązań oraz uiszczanie alimentów na rzecz B. F. w kwocie 800 złotych w stosunku miesięcznym. Należy podkreślić, że pozwany dobrowolnie przekazywał kwotę 600 złotych przedstawicielce ustawowej małoletniej, przy tym deklarował gotowość ponoszenia kosztów abonamentu medycznego swojej córki. Powyższe wskazuje, że przeznaczenie dodatkowych funduszy w kwocie 100 złotych, poza kwotami deklarowanymi (700 złotych – alimenty, abonament) nie będzie stanowiło dla niego nadmiernej dolegliwości.

Sąd, obciążając rodziców powódki kosztami jej niezbędnego utrzymania, miał na uwadze treść art. 135 § 2 k.r.o. Ustalenia poczynione w sprawie wskazują, iż matka małoletniej realizuje swój obowiązek alimentacyjny częściowo poprzez osobiste starania o wychowanie. Z uwagi na powyższe orzeczona przedmiotowym wyrokiem kwota zasądzonych alimentów odpowiada 60 % kosztów utrzymania małoletniej. Należy wskazać, że choć pozwany wyraził gotowość częstszych kontaktów z córką, a tym samym pomoc w opiece nad córką, to z uwagi na jej wiek, jak również okoliczność, iż B. F. karmiona jest piersią, jego możliwości o zwiększenie osobistych starań w sposób naturalny są ograniczone.

W konkluzji stwierdzić należy, że przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie nie dało podstaw do podzielenia w całości zasadności żądań strony powodowej, przez co powództwo strony powodowej zostało częściowo oddalone. Zdaniem Sądu orzeczone alimenty w kwocie 800 złotych w stosunku miesięcznym w zupełności zaspokajają uzasadnione potrzeby małoletniej B. F., które to winien zaspokajać ojciec małoletniej, jak też odpowiadają one możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego T. F..

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 101 k.p.c. oraz w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód przegrał sprawę w 80 %, Sąd bowiem w takim zakresie uwzględnił roszczenie strony powodowej zasądzając alimenty w kwocie 800 złotych. Jednakże, z uwagi na uznanie przez pozwanego przy pierwszej czynności roszczenia co do kwoty 600 złotych, zatem w 60 %, zgodnie z treścią art. 101 k.p.c. pozwanemu należał się zwrot kosztów pomimo uwzględnienia powództwa. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd zniósł częściowo wzajemne koszty zastępstwa procesowego między stronami, zasądzając od pozwanego na rzecz strony powodowej jedynie różnicę między kosztami należnymi powódce, a przysługującym pozwanemu w związku z uznaniem przez niego części roszczenia.

Sąd, zobowiązany treścią art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w zakresie zasądzenia alimentów na rzecz małoletniej B. F..

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.